करिष्यामि। यावत् त्वं नास्वादयसि प्रथमं भूपते रक्तं तावन्मम देव गुरुकृतः शपथः स्यात्। एवं तयोः परस्परं वदतोः स राजा तच्छयनमासाद्य प्रसुप्तः। अथासौ मत्कुणो जिह्वालौल्योत्कृष्टौत्सुक्याज्जाग्रतमपि तं महीपतिमदशत्। अथ वा साधिदमुच्यते।

५ स्वभावो नोपदेशेन शक्यते कर्तुमन्यथा।
सुतप्तमपि पानीयं पुनर्गच्छति शीततां ॥२८७॥
यदि स्याच्छीतलो वह्निः शीतांशुर्दहनात्मकः।
तत् स्वभावो ऽत्र मर्त्यानां शक्यते कर्तुमन्यथा ॥२८८॥

अथासौ महीपतिः सूच्यग्रविद्ध इव तच्छयनं त्यक्त्वा तत्क्षणादेवोत्थितः।
१० अहो ज्ञायतामत्र प्रच्छादनपटे मत्कुणो यूका वा नूनं तिष्ठति। येनाहं दष्ट इति। अथ ये कञ्चुकिनस्तत्र स्थितास्ते प्रच्छादनपटं सत्वरं प्रसार्य सूक्ष्मदृष्ट्या वीक्षां चक्रुः। अत्रान्तरे स मत्कुणो ऽतिचापल्यात् खट्वान्तं प्रविष्टः। सापि मन्दविसर्पिणी वस्त्रसन्ध्यन्तर्गता तैर्दृष्टा व्यापादिता च। अतो ऽहं ब्रवीमि।

१५ न ह्यविज्ञातशीलाय प्रदातव्यः प्रतिश्रयः।
मत्कुणस्य तु दोषेण हता मन्दविसर्पिणी ॥२८९॥

एवं ज्ञात्वा त्वयैष वध्यः। नो चेत् त्वां व्यापादयिष्यति। उक्तं च।

त्यक्ताश्चाभ्यन्तरा येन बाह्याश्चाभ्यन्तरीकृताः।
स एव मृत्युमाप्नोति यथा राजा ककुद्मः ॥२९०॥

कथा पिङ्गलक आह। कथमेतत्। सो ऽब्रवीत्। कस्मिंश्चिद्वनप्रदेशे
॥१०॥ चण्डरवो नाम शृगालः प्रतिवसति स्म। स कदाचित् क्षुधाविष्टो जिह्वालौल्यान्नगरान्तरे प्रविष्टः। अथ तं नगरवासिनः सारमेया अवलोक्य सर्वतः परिधावन्तं तीक्ष्णदंष्ट्राग्रैर्भक्षितुमारब्धाः। सो ऽपि तैर्भक्ष्यमाणः प्राणभयात् प्रत्यासन्नं रजकगृहं प्रविष्टः। तत्र च नीलीरसपरिपूर्णं महाभाण्डं सज्जीकृतमासीत्। तत्रापि सारमेयैः समन्वितः